

העולם הזה

ראש גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785.
ת.ד. 136. טען לשבדקים: "עולמסטי".
העודי לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס טסה שחם בע"מ, ת"א, טל. 51159.
המסכת: דוד דוהל ובניה, תל-אביב.
השיר: איננה אחרית לתוכן הסודות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

לוח את ניהושיהם מן השבוע הראשון, ובהתמדה, עד לערב הבחירות. על כן החי ליהיה העניק פרס שבועי, לאחד משולחי הניהושים על כל שבוע ושבוע.
לפי הרישומים הסטטיסטיים, שנעשו על ידי משרד רואה-החשבון יעקב היגר, נקבע אולה הן שלש המפלגות הצועדות בראש סבלת הניהושים, לפי: מספר הצירים הממוצע שניתן להן על-ידי משתמטי הטוטו. השלוש: 38 צירים, 20 צירים, 11 צירים.
אחרות העבודה 11 צירים.
המשתתף שיקלע למטרה זו — או ית-

2 י"ב '21

מיברק בהול יצא באחד מלילות השבוע מערכת העולם הזה, לכתובת ירושלימית. "זכית בפרס השבועי בטוטו בחירות. נא לקבלו במשרדי המערכת."
למחרת, בשעה הקבועה, הופיע במערכת צעיר חסון, ביישן במקצת, הוא הביע את עצמו: משה גוזמן, תושב נחלת-שבועה, בית גנין, ירושלים. חיכתה לו ועדת הנאמנים

זוכה-טוטו גוזמן (שמאל) מקבל את הצ'ק על 50 ל"א

קרב ביותר אליה — זוכה בפרס הראשון. משה גוזמן זכה בפרס, בזכות ניהושו: מפא"י 38 צירים, רות 19 צירים, אחרות העבודה 11 צירים.
אגב, רק על מנת לספק את סקרנותם של מזכירי המפלגות: שתי המפלגות שצעדו אחרי מפא"י, חרות ואחדות-העבודה, בניחושי השבוע, היו: הציונים הכלליים (10 צירים) ומפ"ם (תשעה צירים).

משה גוזמן נהנה ממתן גודל, כפי שנהנו יתר המשתתפים בטוטו של שבוע ראשון זה: יתרון הוריות. מתוך השבון נכון, כי העדיפו להיות דווקא בין הראשונים. בצורה זו, התחלקו סיכויי הזכיה בין כספר קטן יותר של אנשים.
דבר זה יכול להשנות פתגם ידוע, לנוסח חדש: זוכים ההולכים ראשונה.

אילו היה זה נחשון רגיל, היה מחכה עד למחרת הבחירות, כאשר היה נקבע הזוכה בפרס הגדול של 1000 ל"א לפחות. אולם מאחר והנהלת טוטו בחירות היתה מעוניינת שניהושי המשתתפים ישמשו גם דגם של דעת הבחורים הפוטנציאליים במשך כל ה שבועות עד לבחירות, החליטה לעודדם לש-

מכתבים

כל מיומנות עבד אינאצור; ספרות — יהושע (סיפור הארבעה) — בריסקר הנויקונדור; מיסט; עתונות — אמנון (האמת על המח: תרת העיראקית) — קליוק, שדפס אהתם; נשים ונוער — יעל (שנים חדשות במראה) — דיון, שהראתה את פני הדור הצעיר; תיאטי

דיון — אברהם (הערב אימפרוביזציה) — הלמי; כנסת — שושנה פרסיץ.
ת. ארד, מ. לישיק, הקריה, ת"א

איש השנה — מנחם בנין, אליו הקשבתי בחיפה עם עוד 20 אלף איש; איש הכנסת — יוחנן בארד; מדיניות — גורל שארל דהנול; ספורט — גילוא מנדי; כלכלה — ד"ר בנימין אבניאל; ספרות — משה שמיר, גור ריולה, חיפה

השנה, כמו כל שנה, עד מאה ועשרים: דויד בונגוריון

יהושע פסט, ירושלים

בחירתי לאיש השנה: השופט זיסקו, יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית; במרחב — השופט מארל עבאס אל-סדאווי, אב בית הדין העסמי בבגדאד; בעולם — ד"ר סירל קאסטר.

איש השנה — דויד בן הרוש; עולם — ריצ'ארד ניקסון; עיר — בווהרב; שנה נכס; מדיניות — גולדה מאיר; כנסת — ינאל; אלו: משפט — השופטת שטרקמן; ספורט — מאנרי; ספרות — ס. יזהר; תיאטרון — מאיר מרגלית; מדע — אבא אבן.

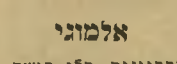
אפרים נסים, נתניה

מכיוון שהבחירה נקבעת לפי השנה היהו דית, חייבים כל המועמדים להיות יהודים. לגבי שמות כמו נוער, ספורט, אמנות ועתונות, אין בעיה, ואילו קצת רצונוטוב יפתור את הבעיה לגבי איש העולם ואיש המרחב. הצעות: איש העולם — אשת בנו של כרושצ'וב. בחירה זו תרמו מדינות על חשיבותן של כרושצ'וב ארוו הלניק, מבלי להורקק למסור לו את תואר איש העולם. הצעות לתואר איש המרחב: נמאל עבד אל-נאצר. הוא אסנס לא יהודי, אבל הוא מדבר כל-כך הרבה על יהודים, שבשם יש משהו בנו.

דרור וייס, נתניה

מכתב מן הכלא

הרשן לי לומר מעל דמי העולם הזה כמה מלים לראש מלונות הפועל, ארוו יוסף אלמוגי. הוא הכריז כי אין זה לפי כבודו להגיב על הנישת רשימת עולי צפון אפריקה בחירות, אשר אינו עומד בראשה, ולהתחבר עם איש-האגרוף באבא סירי, המטיל את סידור מפא"י על כל וארי סלב — זה כו לפי כבודו? ארוו אלמוגי שכת כנראה את הפעולות שתוכננו נגד אר רחים שלווים בליץ ה-31.7.59. הוא שכת את ההתפרצויות לי בתיהם של מתנדרי מפלגתו ערב הבחיר רות לכנסת השלי שית וערב הבחירות האחרונות להסדר רות. הוא שכת את הודעתו המפתירה, לי מחרת ההפגנה ש פרצה בגלל פגיעתו של אל-קריה, כי י

נייס את הפועלים נגד הבריונים. בלי בושה קרא לערה שלמה פושעים ובריונים. בעצם, צדק ארוו אלמוגי שלא החשיב את בני העדה הזאת בין מנחה הפועלים שלו. כי אין בני העדה הצפון-אפריקאית זוכים למקום-עבודה מואם, חוץ מיחידים-סגולה או כדאי-ניקים. הוא גם לא התבויש לפרסם שקי רים בעלון-התעמולה, "ישר לעניין", היוצא ממטה הבחירות של מפא"י, אשר בראשו עומד ארוו אלמוגי עצמו. באותו עלון נאמר כי אני וחברי מקבלים משרות סארגונו לייכוד עולי צפון אפריקה, ואף שחברי שמי טוב משתכר 600 ל"א לחודש כפועל נמל. האם פועל-נמל סמור — בעל וותק של שמונה שנות עבודה — המוכתמים לו 18 יום עבודה לחודש, יכול לזכות במשרות דשנה וזו? נכון שבגמל חיפה ישנם כאלה המשתכרים סכום כזה. אבל אלה הפועלים הקבועים, בני חסותו של ארוו אלמוגי, המקבלים כל מיני עבודות הנישאות פרט יות, וגם כפוליים את משמרתם. וזאת, על אף העובדה שישנם מחוסרי-עבודה לכסביר. אותו עלון גם הזכיר את תנות, שהפכה משרד זמי של הארגון, כאילו אני שותף בה עם שמשוב ואלקובי מחלוקת תנות זו שייכת לי ואני חייב עדיין עבודה כמעט 4000 ל"א למשרד הבחנות, כהלוואת סיקום. לא קיבלתי מעולם פרוטה אחת עבור שכר

דירה של החנות או עבורי. הכל התנהל בהתנדבות ולא במשכורות מנופחות. כפי שרגיל מנגנונו של ארוו אלמוגי הנכבד, אילו היה הכל כשר במפלגתו של מר אלי מוני, לא היה נזקק למיליוני-וחצי לירות לתעמולה הבחירות. בכסף זה יכול היה לשקם כמה מעבדות, והיה רוכש קולות לא בתעמולה אלא במעשים.

דויד בן-הרוש, בעמער, טבריה

מי ינאל את ינאל?

העולם כאמת ענול — אפילו העולם הזה. למסקנה זו הנעתי כאשר קראתי את מאסרו של ינאל מוסיונוו (העולם הזה 1146), בר הסביר כיצד נכנס לכונ כספי. לא מלאו עדיין שתיים מלחמה ליל-חרפה בו העלתה הבימה את מחזה הרפס, ודוק אותי לכי כיוס" שהסית לתיסול העולם הזה, והנה בא מחברו של המחזה עצמו ומונה לאותו שבועון, מתוך אמונה שהוא יפרסם את דבריה-הכבדות כננות. אכן, סיבוב של 240 מעלות.

דליה שורץ, תל-אביב

מר מוסיונוו היקר: שבת לציין את הסיבה העיקרית למצב הכלכלי-נעום: הם ודקו אותך לכלבים! כאמת לא יפה, אחרי כל מה שעשית למענם...

אליהו הראובני, חיפה

מעשה מופת

ברצוני לציין כאן מעשה מופת. המקום: הדרגמתיים. המבצעים: ששה צעירים ועצי רות, מביתם סטודנטים ובוגרי-שמיניות וצה"ל, ומעשה שהיה, כך היה: יצא צעירים אלה העלו רעיון, לערוך נשף ריקודים — נגדויוו"י, כפי שנכתב במו דעות — שכל נכסותיו קודש לאילני-פוליו, הארגון למלחמה בשיתוס וילדים. שום נורם, לא פוליס ולא ארגוני, לא עמד מאחוריהם ולא היה כל ניבוי פוליס למפ. עלם. הם עמלו ללא ליאות בתיכנון התוכנית, מכירת כרטיסים, השגת תמנות להנצחה, הכנת משקאות וכיבודים — אפילו המנחה היה אחד מהם, והוא עשה זאת בהצלחה מרובה. כאשר נערכו החשבונות, היה הרווח הכי 610 ל"א. היום זה מעשה מרהיב-לב, בגוד הנערץ של היום?

אלכסנדר כהן, הדרגמתיים

מקום כמות

בערב 20.9.59 באתי עם מכונתי לרחוב נליקסון בתל-אביב, להחנותה כרחוב כרי להיכנס עם משפחתי לקולנוע חו. באתי במיוחד בשעה מוקמת, כדי לתפוס מקום באזור זה, המשמש מקום-החניה לכל מי שבא לאחד מן האולמות הבאים: חו, אסתר, תל-אביב, חוד וקפה בוסתן. להפתעתי עצרו אותי כמה שוטרים צבאיים, מנעו ממני ל-החנות שם את המכונתי. הם שמרו את המקום עבור מכונות קציני הצבא, שקיבלו חלק מן הכרטיסים להצגת הסרט אנה פראנק. איני סבוי מדוע צריכה המשמרה הצבאית להבטיח מקומות-חניה מיוחדים לקצינים. בעיקר לאור העובדה, שבשעה שאני לא יכולתי לצווא מקום חניה מרוב, נשאר כל רחוב נליקסון ריק ממכונות. אם הצבא עושה זאת היום, מי מונע מחר מספחי העיריה לסגור את הכביש, כיון שחלק מן הכרטיסים יינעו על-ידי עוברי מחלקת הנקיון?

דיר ל. י. ברנדשטר, תל-אביב

האגרוף מדרב

ביום המישי, השלישי לספטמבר, הלכתי יחד עם חברי לאסיפה בה נאם משה דיין, בשבנות הבוכרים בירושלים. במשך חצי השעה שהוא נאם לא היתה כל הפרעה. לאחר הנאום התאספו ילדים, שהנדלו בו-ניחם לא היה בגיל 15. והתחילו לצעוק: "כניו לשלמון" מלונות אגרוף מיוחדות. שציפו כנראה לכה, התערבו והחלו להכות את הילדים. כשיצאתי להתנתו של ילד ש הוכה עד זוב דם, התנפלו מספר בריונים עלי, הכניו והפלוני על הרצפה. רק חברי הצליחו להצילני. כשהגיעה למקום המשמרה, לאחר חצי שעה, נעלמו הבריונים כלא היו. אברהם הללי, ירושלים

העולם הזה

מי האיש המסמל את מאר רעיה-השנה של תשי"ט? מי איש השנה תשי"ט

בגליון הבא, גליון מוגדל של ערב ראש-השנה, יודיעו עורכי "העולם הזה" על בחירתם — בכתבת-ענק על איש-השנה וכן על אנשי ה עולם, המרחב, המדיניות, הכנסת, הכלכלה, המשפט, האמנות, התיאטרון, הספ רות, העתונות, הדת, המדע, הרפואה, הספורט, האשה ו איש הצעיר של תשי"ט.